

Věc C-342/20

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce

Datum doručení:

23. července 2020

Předkládající soud:

Helsingin hallinto-oikeus (Finsko)

Datum předkládacího rozhodnutí:

9. července 2020

Navrhovatelka:

„A“ SCPII

PRACOVNÍ DOKUMENT

HELSINGIN,

HALLINTO-OIKEUS
(SPRÁVNÍ SOUD V
HELSINKÁCH)

9.
července
2020

MEZITÍMNÍ USNESENÍ

registrační číslo;
04255198108

Finlex

Předmět

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce předložená Soudnímu dvoru Evropské unie podle článku 267 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU)

Navrhovatelka

„A“ SCPII
Zplnomocněný zástupce: Asianajaja
Mikko Larvala

Účastníci řízení slyšení ve věci

Veronsaajien oikeudenvälvontayksikkö
(Služba ochrany práv příjemců
daňových výnosů, Finsko)

„A“ SCPII

Napadené rozhodnutí

Rozhodnutí č. P0069824222
Verohallinto (daňový orgán) ze dne 13.
června 2019 týkající se předběžného
daňového rozhodnutí o dani z příjmu.

Předmět řízení

1. Podle laki verotusmenettelystä (zákon o daňovém řízení) může Verohallinto na žádost daňového poplatníka vydat závazné předběžné daňové výměry. V žádosti o vydání předběžného daňového výměru žadatel uvede informace nezbytné pro rozhodnutí věci.
2. Verohallinto je povinen na žádost žadatele sledovat předběžné daňové stanovisko, které nabylo právní moci. Proti předběžnému daňovému rozhodnutí Verohallinto lze podat opravný prostředek k Hallinto-oikeus (správní soud). Rozhodnutí Hallinto-oikeus může být předmětem opravného prostředku pouze tehdy, pokud to Korkein Hallinto-oikeus (Nejvyšší správní soud) prohlásí za přípustné.
3. V probíhajícím původním řízení požádala „A“ SCPI (dále jen „navrhovatelka“) daňový orgán za níže uvedených okolností o vydání předběžného daňového rozhodnutí za zdaňovací období 2019 a 2020. Navrhovatelka podala proti

předběžnému daňovému rozhodnutí Verohallinto za zdaňovací období 2020 opravný prostředek k Hallinto-oikeus.

4. Věc se týká výkladu článků 49, 63 a 65 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU).

Žádost o vydání předběžného daňového rozhodnutí podaná k Verohallinto a předběžné rozhodnutí Verohallinto

Žádost o předběžné daňové rozhodnutí podaná k Verohallinto

5. Navrhovatelka je investičním fondem založeným podle francouzského práva ve formě společnosti s proměnným kapitálem (Société Civile de centrale Immobilier à Capital Variable), který investuje do nemovitostí nacházejících se ve Francii nebo v eurozóně. Investiční majetek je pronajímán podnikatelům. Na konci roku 2017 představovala hodnota investičního fondu přibližně 32 milionů eur. Společnost měla investice ve čtyřech nemovitostech nacházejících se ve čtyřech různých zemích eurozóny. Na konci roku 2017 měla společnost 926 investorů.
6. Navrhovatelka je právnickou osobou založenou podle francouzského práva, ale zastupuje ji pouze společnost nazvaná „A“ SAS („A“ Asset Management, Société par actions simplifiée), která rovněž spravuje fondy, a přijímá jejím jménem veškerá rozhodnutí na její účet v souladu se zákonem a stanovami společnosti. Navrhovatelka nemůže sama provádět právní úkony. Navrhovatelka podléhá doзору francouzského finančního kontrolního orgánu (AMF) a je alternativním investičním fondem ve smyslu směrnice 2011/61/EU.
7. Investoři realizují své investice upsáním akcií navrhovatelky. Je rovněž možné, aby investoři mezi sebou obchodovali s akcemi. Společnost může rovněž nabýt vlastní podíly, ale v zásadě pouze v části, která odpovídá novým úpisům. V opačném případě je kurs vlastního nabytí výrazně nižší.
8. Investoři obdrží za své akcie roční podíl na zisku, který odpovídá čistým příjmům navrhovatelky z nájmu a jiným finančním příjmům. O vyplacení zisku rozhoduje valná hromada. Společnost odpovídá za své závazky vůči třetím osobám, ale investoři nesou druhotně odpovědnost za závazky společnosti.
9. Navrhovatelka nepodléhá dani z příjmu ve Francii, ale je pro účely zdanění transparentní entitou. Investoři podléhají dani jak z příjmů získaných z jejich akcií, tak ze zisků dosažených prodejem nebo vlastním nabytím těchto akcií společností.
10. Navrhovatelka hodlala podepsat v červnu 2019 reciproční smlouvu o koupi akcií dvou finských realitních akciových společností. V majetku těchto realitních akciových společností se nacházely nemovitosti, které slouží maloobchodním účelům. V případě uskutečnění transakce bude navrhovatelka ve Finsku pronajímat nemovitosti v souvislosti s prostory, které spravuje z titulu vlastnictví

akcií v realitní akciové společnosti. Mimoto navrhovatelka zvažuje možnost uskutečnit ve Finsku jiné investice do nemovitostí tím, že recipročně nabude akcie jiných realitních akciových společností nebo tím, že provede přímé investice do nemovitostí. Veškeré investice navrhovatelky se týkají dlouhodobého vlastnictví, neboť musí držet nemovitosti po dobu nejméně pěti let. Následně může navrhovatelka prodat finské pozemky a akcie realitních akciových společností za účelem dosažení zisku z prodeje.

11. Navrhovatelka a společnost „A“ SAS, která je odpovědná za její rozhodnutí, mají své hlavní sídlo v Paříži, jakož i pobočky jinde ve střední Evropě, avšak obě společnosti nemají ve Finsku žádné obchodní ani jiné provozní prostory, ze kterých by jen zčásti zajišťovaly správu realitních investic ve Finsku nebo přijímaly příslušná rozhodnutí.

Společnost „A“ SAS plně spravuje finské investice z Francie. „A“ SAS pověřila společnost BDO, aby jí podpořila při řízení záležitostí týkajících se finské daně z přidané hodnoty.

12. Z tuloverolaki (TVL, zákon o dani z příjmů, dále jen „TVL“) a z finsko-franzouzké dohody o zamezení dvojímu zdanění jasně vyplývá, že navrhovatelka se ve Finsku v souvislosti s tam dosaženými příjmy z pronájmu, jakož i příjmy pocházejícími z nemovitostí v jejím bezprostředním vlastnictví a prostorů, které spravuje na základě vlastnictví akcií ve vzájemné realitní akciové společnosti, považuje za osobu povinnou k dani. Jelikož finský investiční fond se z hlediska výběru daně z příjmu považuje za sdružení a je osvobozený od daně z příjmu, musí se v právní věci s ohledem na základní zásadu volného kapitálu upravenou v SFEU a ve Smlouvě o EHS posoudit, zda se osvobození od daně nemá použít i na zahraniční fondy, které jsou srovnatelné s finskými investičními fondy. Ustanovení TVL zavádějí rozdíl ve zdanění finského investičního fondu a francouzského investičního fondu pouze na základě státu sídla investičního fondu.
13. Navrhovatelka má za to, že je hospodářským subjektem srovnatelným s finským investičním fondem, který ve Finsku nepodléhá dani z příjmů z pronájmu a prodeje, kterých dosáhla. Charakteristiky navrhovatelky jsou v zásadě na základě objektivního posouzení srovnatelné s finským investičním fondem, a to s ohledem na judikaturu Soudního dvora.

K otázkám předloženým v rámci žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

14. Musí být navrhovatelka za okolností popsaných v žádosti považována za fond srovnatelný s finským investičním fondem ve smyslu § 3 zákona o dani z příjmů a osvobozený od daně z příjmu podle § 20 zákona o dani z příjmu?
15. Má se navrhovatelka ve Finsku v souvislosti s příjmy z nájmu a se zisky z prodeje nemovitostí a akcií v realitních akciových společnostech, kterých dosáhla na území této země, považovat za osobu podléhající dani?

Rozhodnutí Verohallinto ze dne 13. června 2019 týkající se předběžného daňového rozhodnutí pro zdaňovací období 2019 a 2020

16. Verohallinto v rámci předběžného daňového rozhodnutí, které bylo vydáno pro zdaňovací období 2019, uvedl, že za okolností popsanych v návrhu lze navrhovatelku s ohledem na její hlavní znaky považovat za subjekt srovnatelný s finským investičním fondem ve smyslu § 3 odst. 4 zákona o dani z příjmů a že navrhovatelka může být považována za osvobozenou od daně z příjmu podle § 20 odst. 1 zákona o dani z příjmu. Navrhovatelka nepodléhá ve Finsku dani z jejich příjmů z pronájmu dosažených v tomto členském státě, jakož i ze zisků z prodeje nemovitostí a akcií realitních akciových společností.
17. V tomto ohledu Verohallinto konstatoval, že na základě daňových právních předpisů platných v průběhu zdaňovacího období 2019 může být „A“ SCPI Fonds za okolností popsanych v návrhu považována s ohledem na její funkční znaky za subjekt srovnatelný s investičním fondem ve smyslu § 3 odst. 4 zákona o dani z příjmů, a to s ohledem na články 49 a 63 Smlouvy o fungování Evropské unie, jakož i příslušnou judikaturu Soudního dvora a vnitrostátní judikaturu. Příjmy z pronájmu dosažené navrhovatelkou ve Finsku v průběhu zdaňovacího období 2019, jakož i zisky z převodu nemovitostí a akcií realitních akciových společností jsou tedy osvobozeny od daně na základě § 20 odst. 1 bodu 2 zákona o dani z příjmů.
18. Verohallinto v rámci předběžného rozhodnutí vydaného pro zdaňovací období 2020 uvedl, že je možné předpokládat, že se navrhovatelka s ohledem na její hlavní znaky považuje za subjekt srovnatelný s finským sdružením podle § 3 bodu 4 zákona o dani z příjmu a že podle § 20 odst. 1 zákona o dani z příjmu musí být považována za osobu povinnou k dani z příjmů, které dosáhla. Navrhovatelka podléhá ve Finsku dani z příjmů z pronájmu dosažených v tomto členském státě, jakož i z příjmů z prodeje nemovitostí a akcií v realitních akciových společnostech.
19. Pokud jde o předběžné rozhodnutí udělené pro daňový rok 2020, které navrhovatelka zpochybnila, Verohallinto konstatoval, že srovnatelnost navrhovatelky s tuzemskou akciovou společností vyplývá rovněž z písemných podkladů týkajících se fondu přiložených k návrhu. Zisk z fondu se akcionářům vyplátí pouze tehdy, pokud o tom rozhodne valná hromada. Navrhovatelka je investičním podnikem s proměnným kapitálem, a nemá tedy požadovanou právní formu zvláštního fondu založeného ve smluvní podobě, požadovanou § 20 odst. 4 zákona o dani z příjmu.
20. Příjmy z pronájmu a z převodu nemovitostí a akcií realitních akciových společností ve Finsku, kterých navrhovatelka dosáhla ve Finsku v průběhu zdaňovacího období 2020, jsou podle § 10 bodů 1, 6 a 10 zákona o dani z příjmů příjmy zdanitelné ve Finsku.

Souhrn hlavních argumentů účastníků řízení

21. Podle názoru navrhovatelky je § 20 zákona o dani z příjmů v rozporu s unijním právem v rozsahu, v němž vyžaduje, aby za zvláštní fondy byly považovány pouze fondy založené ve smluvní podobě, které mají sídlo v EU. Navrhovatelka je způsobem popsaným v žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce hospodářským subjektem, který je ve všech ohledech srovnatelný s finským investičním fondem. Jediný rozdíl spočívá ve skutečnosti, že navrhovatelka má formu společnosti v souladu s požadavky francouzského zákona o investičních fondech, zatímco podle finského zákona o investičních fondech mají investiční fondy smluvní formu.
22. Jak je uvedeno v rozhodnutí Verohallinto ohledně roku 2019, je navrhovatelka dle svých funkčních znaků subjektem srovnatelným s finským investičním fondem. Na této okolnosti nic nemění skutečnost, že zákon o dani z příjmů byl pozměněn.
23. Podle navrhovatelky představuje § 20a zákona o dani z příjmů zakázanou státní podporu ve prospěch finských fondů, protože tyto fondy založené ve smluvní formě mohou být osvobozeny od daně, zatímco zahraniční fondy ve formě společnosti nebo trustu podléhají ve Finsku dani z příjmu. Tak je to bez ohledu na skutečnost, že fondy jsou z objektivního hlediska totožné.
24. Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö připomněl, že podle ustálené judikatury Soudního dvora platí, že i když přímé daně spadají do pravomoci členských států, musejí nicméně tyto členské státy při výkonu této pravomoci dodržovat unijní právo (viz například rozsudek C-632/13, bod 28). Při neexistenci harmonizovaných pravidel na unijní úrovni týkajících se forem činnosti vykonávaných v souvislosti se společnými vklady a zdaněním s nimi souvisejících příjmů, jsou členské státy oprávněny stanovit odlišné vnitrostátní požadavky, které navazují na formy činnosti v souvislosti se společným vklady a způsob jejich fungování. Členské státy jsou rovněž oprávněny zdaňovat různé formy činnosti pro společné investice odlišně. Navrhovatelka nespĺňuje podmínky pro osvobození od daně stanovené v § 20a odst. 4 zákona o dani z příjmu pro zvláštní fondy založené ve smluvní formě.

Vnitrostátní právní předpisy a přípravné práce

Vnitrostátní právní předpisy použitelné v daňovém roce 2020

25. Podle § 3 bodu 4 tuloverolaki (zákon o dani z příjmu, ve znění novely č. 528/2019) jsou subjekty ve smyslu tohoto zákona zejména akciové společnosti, investiční fondy a zvláštní fondy.
26. Podle § 9 odst. 1 bodu 2 zákona o dani z příjmů jsou osoby, které nemají ve Finsku bydliště během zdaňovacího období, jakož i zahraniční subjekty, osobami povinnými k dani z příjmů dosažených v tomto členském státě (omezená daňová povinnost).

27. Podle § 10 bodu 1 zákona o dani z příjmů tvoří příjem dosažený ve Finsku zejména příjmy z nemovitostí nacházejících se na jeho území nebo z prostor vlastněných subjektem na základě akcií finské bytové nebo jiné akciové společnosti nebo z důvodu členství v bytovém nebo jiném družstvu.
28. Podle § 10 bodu 6 zákona o dani z příjmů se za příjem dosažený ve Finsku považují mimo jiné dividendy, zisky dosažené družstvem a jakýkoli jiný srovnatelný příjem finské akciové společnosti, družstva nebo jiného subjektu, jakož i podíly na příjmech finského sdružení.
29. Podle § 10 bodu 10 zákona o dani z příjmů se za příjem dosažený ve Finsku považuje zejména zisk z prodeje pozemku nacházejícího se na tomto území nebo z akcií nebo podílů na finské bytové akciové společnosti, jiné akciové společnosti nebo družstvu, jejichž celkový majetek sestává z více než 50 % z jednoho nebo několika pozemků nacházejících se na tomto území.
30. Podle § 20 odst. 1 zákona o dani z příjmů (ve znění pozměňovacího zákona č. 528/2019), který nabyl účinnosti na začátku roku 2020, jsou investiční fondy ve smyslu § 2 odst. 1 bodu 2 kapitoly 1 Sijoitusrahastolaki (213/2019) (zákon o investičních fondech č. 213/2019) nebo s nimi srovnatelné otevřené investiční fondy založené ve smluvní formě, které mají alespoň 30 vlastníků podílů, osvobozeny od daně z příjmu.
31. Na základě § 20a odst. 2 zákona o dani z příjmu se ustanovení odstavce 1 týkající se nezdanění investičních fondů použijí rovněž na zvláštní fondy ve smyslu § 1 odst. 2 v kapitole 2 laki vaihtorahastojen hoitajista (162/2014, zákon o správcích alternativních investičních fondů č. 162/2014), jakož i na s nimi srovnatelné zahraniční zvláštní fondy založené ve smluvní formě, pokud jsou tyto fondy otevřené a mají nejméně 30 vlastníků podílů.
32. Podle § 20a odst. 4 zákona o dani z příjmů je podmínkou osvobození od daně zvláštního fondu ve smyslu § 1 odst. 2 kapitoly 2 zákona o správcích alternativních investičních fondů, případně s ním srovnatelného zahraničního zvláštního fondu založeného ve smluvní formě, který své finanční prostředky investuje přednostně způsobem upraveným v § 4 v kapitole 16a uvedeného zákona do pozemků a pozemkových cenných papírů to, aby uvedený fond každoročně vlastníkům jeho podílů vyplatil minimálně tři čtvrtiny zisku za hospodářský rok bez ohledu na nerealizované přírůstky hodnoty.
33. Podle § 20 odst. 7 zákona o dani z příjmu, pokud je investiční fond nebo zvláštní fond složen z jednoho nebo více dílčích fondů, použijí se na dílčí fond ustanovení týkající se investičního fondu nebo zvláštního fondu.

Přípravné práce k § 20a zákona o dani z příjmu

34. Návrh vlády HE 304/2018 se zabýval upřesněním právních předpisů týkajících se podmínek osvobození investičních fondů a zvláštních fondů od daně. Ustanovení

týkající se osvobození od daně byla do § 20a zákona o dani z příjmu vložena později ve znění vyplývajícím z pozměňovacího zákona č. 528/2019.

35. Bod 2.3.2 návrhu vlády uvádí, že před přijetím pozměňujícího zákona nebylo daňové zacházení se zahraničními investičními fondy nijak upraveno zákonem o dani z příjmů nebo lãhdeverolaki (zákon o srážkové dani). O daňovém zacházení bylo rozhodnuto případ od případu s ohledem na výklad zásady volného pohybu kapitálu v Evropské unii a otázku, k jakým okolnostem se má přihlížet v souvislosti se stejným zacházením se zahraničními hospodářskými subjekty a tuzemskými hospodářskými subjekty. Daňové zacházení s investičními fondy bylo vůbec jen velmi stručně upraveno ve vnitrostátní úpravě, což by mohlo mít dopad na skutečnost, že zahraniční fondy byly z velké části postaveny na roveň vnitrostátním investičním fondům. Na základě judikatury Evropské unie se zdá, že při posouzení rozdílného daňového zacházení jsou zohledněny pouze důvody diferenciací stanovené vnitrostátní daňovou právní úpravou, takže například charakteristiky investičního fondu nebo zvláštního fondu, jako jsou charakteristiky stanovené vnitrostátní právní úpravou v oblasti investičních fondů, nejsou pro účely posouzení postavení na roveň relevantní. Na základě vnitrostátní judikatury a judikatury Soudního dvora (dále jen „Soudní dvůr“) však není jednoznačné, jaké okolnosti se mají zohlednit při posuzování srovnatelnosti. Podle judikatury Soudního dvora se přitom zdá, že drobné rozdíly v právní formě nebo rozdíly v daňovém zacházení ve státě sídla investičního fondu – nerezidenta nestačí při posuzování srovnatelnosti k prokázání objektivního rozdílu. Judikatura výslovně přikládá význam daňovému zacházení s investičním fondem, a nikoli daňovému zacházení na úrovni investora.
36. V bodě 3.2 je upřesněno, že cílem právní úpravy je zohlednit potřebu změny ustanovení daňového práva, která vyplývá z návrhů novel týkajících se legislativní činnosti v oblasti investičních fondů. Cílem návrhu vlády je rovněž objasnit situace, ve kterých je zahraniční fond v oblasti zdanění postaven na roveň finskému investičnímu fondu nebo zvláštnímu fondu osvobozenému od daně, a tím zlepšit předvídatelnost zdanění a právní jistotu, jakož i snížit administrativní zátěž.
37. Použitelný zákon o dani z příjmů nedefinuje pojem investiční fondy, což vedlo k tomu, že je nezbytné vymezit kritéria srovnatelnosti v daňové praxi a v judikatuře. Vzhledem k tomu, že současná vnitrostátní daňová právní úprava je velmi obecná, mohlo by to vést k tomu, že by se zahraničními fondy bylo možné jednoduše zacházet jako s finským investičním fondem. S finskými investičními fondy nebo zvláštními fondy by nemuselo být nutně zacházeno obdobně v zahraničí nebo by s nimi mohlo být jinak zacházeno přísněji než se zahraničními fondy, což by mohlo být z hlediska konkurenční neutrality považováno za problematické. Cílem návrhu vlády je tedy v tomto ohledu postavit naroveň vnitrostátní a zahraniční fondy.
38. Východisko, ke kterému je třeba obecně přihlížet při zdanění ve Finsku, spočívá v tom, že daňové zacházení závisí na právní formě investičního nástroje. Návrh nemá za cíl změnit tento předpoklad. Finské investiční fondy a zvláštní fondy jsou

entitami založenými na základě smlouvy a cíl vládního návrhu spočívá ve zpřesnění daňových právních předpisů jen s ohledem na vnitrostátní a zahraniční fondy založené ve smluvní formě.

39. V bodě 3.3 je upřesněno, že cílem tohoto ustanovení není odchýlit se od obecně přijímaného předpokladu v rámci zdanění ve Finsku, podle kterého daňové zacházení závisí na právní formě. Není v úmyslu rozšířit uplatnění daňového osvobození na jiné právní formy subjektu kolektivního investování do cenných papírů v zahraničí. Nebylo tedy navrženo použít toto ustanovení na jiné formy subjektů kolektivního investování do cenných papírů, než jsou ty, které byly založeny ve smluvní formě, a na které se uvedené ustanovení použije jen v případě splnění stanovených podmínek.
40. Při dodržení zásady volného pohybu kapitálu podle SFEU nemohou být vnitrostátní investiční fondy a zahraniční investiční fondy předmětem rozdílného daňového zacházení. V téže situaci, kdy je investiční fond rezident osvobozen od daně, by ani dividendy vyplácené investičním fondům nerezidentovi neměly být předmětem srážkové daně. Nicméně s ohledem na potřebu výkladu spojenou s případy stejného zacházení a s tím spojeným byrokratickým úsilím, se však musí upřesnit daňové právní předpisy týkající se investičních fondů. Uvedené též upřesňuje situace, ve kterých může být zahraniční fond postaven na roveň finskému investičnímu fondu nebo zvláštnímu fondu. Žádosti o vrácení srážkové daně mají rovněž fiskální význam.
41. Ve Finsku je zdanění založeno na právní formě investičního nástroje. Finské investiční fondy jsou strukturami založenými ve smluvní formě, které nejsou samostatnými právními osobami, ale jedná se spíše o majetková sdružení, u nichž je osvobození od daně upraveno samostatně. Zahraniční investiční fondy lze při jejich zdanění klást na roveň finským akciovým společnostem především z důvodu jejich právní formy.
42. Zpráva VaVM 34/2018 Finančního výboru zejména uvádí, že tento výbor vzal na vědomí skutečnost, že vládní návrh nezohledňoval zahraniční investiční fondy ve smyslu směrnice o investičních fondech a fondy v podobě trustu. Osvobození od daně je přizpůsobeno jen pro investiční fondy a zvláštní fondy založené ve smluvní formě, neboť fondy založené ve Finsku mohou být považovány pouze za subjekty založené na základě smlouvy. Pro daňové zacházení s investičními společnostmi a fondy v podobě trustu je tedy i nadále třeba výklad ve vztahu k unijnímu právu.
43. Výbor však měl rovněž za to, že návrh vlády je v tomto ohledu opodstatněný, protože finské daňové předpisy se prostřednictvím navrhovaných změn upraví takovým způsobem, že je možné je považovat za v souladu s požadavky, které Soudní dvůr doposud stanovil ve své judikatuře, pokud jde o daňové zacházení se zahraničními fondy, se kterými je možné zacházet stejně jako s finskými investičními nebo zvláštními fondy. Je rovněž důležité, aby v přeshraničních situacích nebyly základy daně ve Finsku zbytečně sníženy.

Relevantní unijní právo

Smlouva o fungování Evropské unie

44. Podle čl. 49 odst. 1 SFEU jsou v rámci níže uvedených ustanovení zakázána omezení svobody usazování pro státní příslušníky jednoho členského státu na území státu druhého. Stejně tak jsou zakázána omezení při zřizování zastoupení, poboček nebo dceřiných společností státními příslušníky jednoho členského státu usazenými na území jiného členského státu.
45. Podle čl. 63 odst. 1 SFEU jsou všechna omezení pohybu kapitálu mezi členskými státy a a mezi členskými státy a třetími zeměmi zakázána.
46. Ustanovení čl. 65 odst. 1 písm. a) SFEU stanoví, že článkem 63 není dotčeno právo členských států uplatňovat příslušná ustanovení svých daňových předpisů, která rozlišují mezi daňovými poplatníky podle místa bydliště nebo podle místa, kde je jejich kapitál investován.
47. Článek 65 odst. 3 SFEU uvádí, že opatření a postupy uvedené v odstavcích 1 a 2 nesmějí představovat ani prostředek svévolné diskriminace, ani zastřené omezování volného pohybu kapitálu a plateb ve smyslu článku 63.

Judikatura Soudního dvora

48. Rozsudek Soudního dvora C-303/07, *Aberdeen Property Fininvest Alpha Oy*, se týkal svobody usazování ve smyslu článku 43 ES (nyní článek 49). Svou otázkou se předkládající soud snažil objasnit, zda články 43 ES a 48 ES, jakož i články 56 a 58 ES musí být vykládány v tom smyslu, že pro uplatnění základních svobod, které jsou v nich zaručeny, musí být akciová společnost nebo investiční fond podle finského práva a společnost typu SICAV založená podle lucemburského práva považovány za srovnatelné, přestože finské právo nezná formu společnosti přesně odpovídající typu SICAV, když je zároveň třeba zohlednit, že SICAV, který je společností založenou podle lucemburského práva, není uvedena v seznamu společností, na které se vztahuje čl. 2 písm. a) směrnice 90/435 — na který byla přizpůsobena finská právní úprava srážkové daně použitelná v projednávané věci —, a s ohledem na skutečnost, že SICAV je podle vnitrostátní daňové právní úpravy Lucemburského velkovévodství osvobozena od daně z příjmu? Je za těchto okolností v rozporu s výše uvedenými články Smlouvy o ES, když společnost typu SICAV usazená v Lucembursku není jakožto příjemce dividend ve Finsku osvobozena od srážkové daně odváděné z přijatých dividend?
49. Soudní dvůr v bodě 50 uvedeného rozsudku konstatoval, že je zaprvé třeba připomenout, že okolnost, že ve finském právu neexistuje druh společností se stejnou právní formou, jako má SICAV založená podle lucemburského práva, nemůže sama o sobě odůvodnit rozdílné zacházení, jelikož vzhledem k tomu, že právo společností členských států není na úrovni Společenství plně

harmonizované, by tím jinak byla svoboda usazování zbavena veškerého užitečného účinku.

50. V bodě 55 uvedeného rozsudku Soudní dvůr konstatoval, že za těchto podmínek rozdíly mezi SICAV založenou podle lucemburského práva a akciovou společností založenou podle finského práva, kterých se dovolávají finská a italská vláda, nepostačují k vytvoření objektivního rozlišení z hlediska osvobození přijatých dividend od srážkové daně. V důsledku toho již není třeba posuzovat, v jaké míře jsou rozdíly mezi SICAV založenou podle lucemburského práva a finským investičním fondem, tvrzené finskou a italskou vládou, rozhodující pro vytvoření takovéto odlišné objektivní situace.
51. V bodě 56 tohoto rozsudku Soudní dvůr navíc uvedl, že z toho vyplývá, že rozdíl v zacházení mezi SICAV-nerezidenty a akciovými společnostmi-rezidenty z hlediska osvobození dividend, které jsou jim vypláceny společnostmi-rezidenty, od srážkové daně, zakládá omezení svobody usazování, které je v zásadě zakázáno články 43 ES a 48 ES.
52. Jak ve spojených věcech C-338/11 – C-347/11, Santander Asset Management v souvislosti s francouzskou srážkovou daní, tak ve věci C-190/12, Emerging Markets Series of DFA Investment Trust Company v souvislosti s polskou srážkovou daní, měl Soudní dvůr za to, že srážková daň z dividend vyplácených ve státě zdroje příjmů je v rozporu s článkem 63 SFEU, jelikož s investičními fondy nerezidenty, které se nacházejí v objektivně srovnatelné situaci, je z daňového hlediska zacházeno méně příznivě než s tuzemskými investičními fondy.
53. Ve věci C-156/17, *Köln-Aktienfonds Deka*, která se týkala vrácení nizozemské daně z dividend, uvedl Soudní dvůr v bodě 55 tohoto rozsudku, že vnitrostátní právní předpisy, které se použijí bez rozdílu na hospodářské subjekty, které jsou rezidenty, a na hospodářské subjekty-nerezidenty, však mohou představovat omezení volného pohybu kapitálu. Z judikatury Soudního dvora totiž vyplývá, že i rozlišování založené na objektivních kritériích může *de facto* znevýhodňovat přeshraniční situace. Soudní dvůr v bodě 56 dodal, že tomu tak je, pokud vnitrostátní právní předpisy použitelné bez rozdílu na hospodářské subjekty, které jsou rezidenty a na hospodářské subjekty nerezidenty, podmiňují přiznání daňového zvýhodnění tím, že hospodářský subjekt dodrží podmínky nebo povinnosti, které jsou svou povahou nebo fakticky specifické pro vnitrostátní trh, takže pouze hospodářské subjekty působící na vnitrostátním trhu je mohou splnit a hospodářské subjekty, které nejsou rezidenty srovnatelné povahy, obecně tyto podmínky nesplňují.
54. Podle předkládajícího soudu ani výše uvedená rozhodnutí, ani jiná rozhodnutí Soudního dvora neposkytují přímou odpověď na otázku položenou v projednávané věci.

Nezbytnost žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

55. Hallinto-oikeus má rozhodnout o otázce, zda má být navrhovatelka pro účely zdanění za rok 2020 postavena na roveň finskému investičnímu fondu osvobozenému od daně z příjmů v tom smyslu, že navrhovatelka ve Finsku nepodléhá dani z příjmů dosažených z pronájmu a z prodeje, nebo zda ve Finsku podléhá z dotčených příjmů srážkové dani.
56. Ve smyslu předběžného daňového rozhodnutí Verohallinto nemůže být navrhovatelka, která je při zdanění pro daňový rok 2019 postavena na roveň finskému investičnímu fondu osvobozenému od daně z příjmu, na základě § 20 zákona o dani z příjmů, který nabyl účinnosti na začátku roku 2020, považována za investiční fond osvobozený od daně, a je tedy povinna odvést srážkovou daň ze svých příjmů pobíraných ve Finsku.
57. V projednávané věci je třeba vyložit, zda vnitrostátní ustanovení § 20a zákona o dani z příjmu je v rozporu s články 49, 63 a 65 SFEU z důvodu, že podle uvedeného právního ustanovení jsou pouze zahraniční otevřené investiční fondy založené ve smluvní formě považovány za roveň finským investičním fondům osvobozeným od daně z příjmu, a proto se například investiční fond ve formě společnosti takového typu, jako v případě navrhovatelky, po změně zákona již nepovažuje za subjekt srovnatelný s finským investičním fondem osvobozeným od daně. Podle finských právních předpisů použitelných na investiční fondy mohou být investiční fondy založeny pouze ve smluvní formě.
58. Hallinto-oikeus (správní soud) není známo žádné rozhodnutí Soudního dvora o předběžné otázce, které by se týkalo výkladu článků 49, 63 a 65 SFEU ve shora popsané otázce.
59. „A“ SCPI a Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö se v řízení před soudem poskytla možnost vyjádřit se k potřebě předložení žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Soudnímu dvoru.

Mezitímní rozhodnutí Helsingin hallinto-oikeus (správní soud v Helsinkách) o podání žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Soudnímu dvoru Evropské unie

60. Hallinto-oikeus se rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru Evropské unie podle článku 267 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU) k rozhodnutí následující předběžnou otázku týkající se výkladu článků 49, 63 a 65 SFEU. Rozhodnutí o předběžné otázce je nezbytné pro rozhodnutí ve věci projednávané u Hallinto-oikeus (správní soud).

Předběžná otázka

„Musí být články 49, 63 a 65 SFEU vykládány v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, která umožňuje klást zahraniční otevřené investiční fondy založené výlučně ve smluvní formě na roveň finskému investičnímu fondu osvobozenému od daně z příjmů, v důsledku čehož zahraniční investiční fondy, které s ohledem na jejich právní formu nebyly založeny ve smluvní podobě, ve Finsku podléhají srážkové dani, i když mezi jejich situací a situací finských investičních fondů neexistují jiné významné objektivní rozdíly?“

Po obdržení rozhodnutí Soudního dvora o výše uvedené předběžné otázce Hallinto-oikeus (správní soud) v této věci vydá konečné rozhodnutí.

Právo na odvolání

Podle § 108 Oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annettu laki (správní řád) nemůže být toto usnesení předmětem samostatného odvolání. [omissis]

[omissis]

PRACOVNÍ DOKUMENT